

D-104/2008

R O M Â N I A
CURTEA DE APEL ORADEA
- SECȚIA COMERCIALĂ, DE CONTENCIOS
ADMINISTRATIV ȘI FISCAL -
Dosar nr. 5847/111/CA/2008

DECIZIA NR.537/CA/2009-R

Sedința publică din 29 octombrie 2009

PREȘEDINTE : [redacted] - **judecător**
JUDECĂTOR : [redacted]
JUDECĂTOR : [redacted]
GREFIER : [redacted]

Pe rol fiind soluționarea recursului în contencios administrativ declarat de recurenta pârâtă **Direcția Generală a Finanțelor Publice Bihor** cu sediul în Oradea, str.D.Cantemir nr.2 B, județ Bihor, Cod poștal 410519, în contradictoriu cu intimata reclamantă [redacted] cu sediul în com. Aușeu, Groși, nr.196, Județ Bihor, **împotriva** sentinței nr.531/CA din 25.06.2009 pronunțată de Tribunalul Bihor, în dosar nr.5847/111/2008, având ca obiect *contestație act administrativ fiscal*.

La apelul nominal făcut în cauză se prezintă intimata reclamantă Asociația [redacted] prin avocat Cermian Floarea în baza împuternicirii avocațiale nr.30/29.10.2009, emisă de Baroul Bihor - Cabinet individual, lipsă fiind recurenta pârâtă Direcția Generală a Finanțelor Publice Bihor.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei învederându-se instanței că recursul este scutit de plata taxei de timbru, după care:

Reprezentanta intimatei reclamante nu are alte excepții, probleme prealabile sau cereri de formulat.

Instanța, nefiind alte excepții, probleme prealabile sau cereri de formulat, consideră cauza lămurită și acordă cuvântul asupra recursului.

Reprezentanta intimatei reclamante solicită respingerea recursului ca nefondat, menținerea ca temeinică și legală a hotărârii atacate, fără cheltuieli de judecată. raportat la întreg materialul probator hotărârea instanței de fond este legală și temeinică. Invocă prevederile art.141 lit.k din Legea 571/2003. Precizează că a depus înscrisuri justificative în fața instanței de fond. TVA-ul în mod corect n-a fost încasat.

CURTEA DE APEL,
DELIBERÂND :

Asupra recursului în contencios administrativ de față, constată următoarele :

Prin sentința nr. 531/CA/25.06.2009 Tribunalul Bihor a admis acțiunile conexe formulate de reclamanta Asociația Pădurea Craiului, în contradictoriu cu pârâta ANAF - Direcția Generală a Finanțelor Publice Bihor și, în consecință a dispus anularea Deciziei nr. [redacted] 2008, prin care a fost soluționată contestația împotriva Dispoziției privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr. [redacted]

/6474/03.10.2008 și a Deciziei nr.104/14.11.2008, prin care a fost soluționată contestația împotriva Deciziei de impunere nr.685/03.10.2008 și a Raportului de inspecție fiscală nr.76473/03.10.2008. Fără cheltuieli de judecată.

Pentru a pronunța astfel, instanța de fond a avut în vedere următoarele :

Obiectul dedus judecării îl reprezintă stabilirea faptului dacă reclamanta Asociația Pădurea Craiului este îndreptățită la scutirea de plata TVA-ului pentru operațiunile de prestări de servicii și livrări de bunuri furnizate în baza contractelor care au fost supuse controlului de către inspectorii fiscali și care au stat la baza emiterii actelor administrativ-fiscale atacate.

Astfel, prin Dispoziția privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr. 76474/03.10.2008, Raportul de inspecție fiscală nr. 76473/03.10.2008, precum și prin decizia de impunere nr. 685/03.10.2008, s-a stabilit în sarcina reclamantei un debit suplimentar la TVA de plată în sumă de 190.734 lei, la care s-au calculat accesorii constând în majorări de întârziere în cuantum de 143.935 lei și penalități de întârziere în cuantum de 5.484 lei. Pentru a stabili aceste obligații fiscale, organele de inspecție fiscală au reținut că reclamanta a încheiat contracte de prestări de servicii silvice cu membrii asociației, cărora le-a prestat servicii de administrare a unor suprafețe de pădure aparținând membrilor asociației, iar pentru serviciile prestate a emis facturi fiscale fără TVA. Considerând că pentru a beneficia de scutirea de TVA fără drept de deducere, serviciile prestate membrilor asociației trebuiau să fie prestate în schimbul unei cotizații fixe conform statutului, în lipsa plății acestei cotizații, organele de inspecție fiscală au constatat neîndeplinirea condiției de scutire de plată la TVA.

Conform disp.art.141 lit.k din Legea nr.571/2003, sunt scutite de taxa operațiunile de interes general privind „prestările de servicii și/sau livrările de bunuri furnizate membrilor în interesul lor colectiv, în schimbul unei cotizații fixate conform statutului, de organizații fără scop patrimonial care au obiective de natura politica, sindicala, religioasa, patriotica, filozofica, filantropica, patronala, profesionala sau civica, precum și obiective de reprezentare a intereselor membrilor lor, în condițiile în care aceasta scutire nu provoacă distorsiuni de concurență”

Din contractele de prestări servicii silvice, aflate la dosar, rezultă că reclamanta organizație fără scop patrimonial -s-a obligat să presteze servicii silvice în interesul colectiv al membrilor asociației, care au legătură cu activitatea asociației, respectiv activitatea silvică.

Sușinerile pârâtei, conform cărora nu este îndeplinită condiția plății cotizației fixate conform statutului, nu pot fi reținute, întrucât din înscrisurile de la dosar rezultă că membrii asociației au achitat această cotizație. De altfel, însăși pârâta, prin întâmpinare, recunoaște achitarea ulterioară a cotizației în discuție, invocând, de această dată, neechivalarea între contravaloarea serviciilor prestate și cuantumul indemnizației achitate. Ori, din examinarea textului de lege arătat mai sus, instanța reține că legiuitorul nu a impus obligativitatea echivalării acestor contraprestații în mod absolut, pentru a se putea reține scutirea de la plata TVA-ului, condiționându-se doar efectuarea prestațiilor în schimbul cotizației, fără ca între cele două contraprestații să existe o echivalare absolută.

De asemenea, nici sușinerile pârâtei, conform cărora activitățile prestate în baza contractelor în discuție nu au legătură cu activitatea asociației, nu pot fi reținute, întrucât reclamanta, conform statutului, are ca obiect de activitate prestarea de servicii silvice, astfel încât stipularea unui preț pentru serviciile de pază a pădurii se

încadrează perfect în specificul activității reclamantei.

Văzând că activitățile prestate de reclamantă în baza contractelor în discuție sunt scutite de la plata TVA-ului conform art.141 lit.k din Legea nr.571/2003, astfel încât stabilirea obligațiilor fiscale de plată suplimentară a TVA-ului prin actele administrativ-fiscale atacate este nelegală, instanța a constatat că acțiunea acesteia este întemeiată și, pe cale de consecință, a admis-o ca atare.

Împotriva acestei hotărâri, în termenul legal a formulat recurs recurenta Direcția Generală a Finanțelor Publice Bihor, solicitând modificarea sentinței, în sensul respingerii acțiunii reclamantei.

În motivarea recursului, recurenta a arătat că din constatările făcute de organele de control a rezultat că, în perioada ianuarie 2004 - martie 2008, reclamanta s-a considerat scutită de TVA conform art.141 alin.1 lit.i și k Cod fiscal, fără a îndeplini condițiile pentru a putea beneficia de scutirea TVA-ului.

Conform prevederilor invocate și anume art.141 alin.1 lit.i și k Cod fiscal, pentru a fi scutite de TVA prestările de servicii trebuiau efectuate în interesul colectiv al membrilor al membrilor asociației, în schimbul unei cotizații fixate în baza statutului asociației, de către organizațiile fără scop patrimonial având obiective de natură politică, sindicală, religioasă, patriotică, filozofică, filantropică, patronală sau civică, precum și obiective de reprezentare a intereselor membrilor lor, ori aceste condiții nu au fost îndeplinite de către reclamantă, aceasta din urmă nu a efectuat prestări de servicii în interesul colectiv al membrilor asociației, mai mult, aceasta din urmă a funcționat ca un agent economic, desfășurând operațiuni economice, fapt ce rezultă chiar din contractele de prestări servicii aflate la dosarul cauzei (caz în care avea obligația de a colecta TVA-ul în urmă de 196.270 lei și de a emite facturile cu TVA).

S-a arătat că reclamanta putea beneficia de scutirea de TVA fără drept de deducere pentru servicii care să fi fost prestate în interesul colectiv al membrilor săi și în schimbul unei cotizații stabilite conform statutului. Faptul că reclamanta a facturat membrilor săi chiar retroactiv cotizația pe perioada 2004 - 2008, câte 10 lei/an/membru, nu duce la concluzia că se încadrează la prevederile art.141 alin.1 lit.i și k Cod fiscal în sensul scutirii de la plata TVA-ului, deoarece serviciile prestate de reclamantă nu au avut nici o legătură cu interesul colectiv al membrilor asociației (adică o prestate în interes colectiv) fapt ce rezultă din conținutul contractelor de prestări servicii în care se vorbește de preț/hectar de pădure administrate în regim silvic.

În concluzie, în mod legal organele de control au stabilit că reclamanta are de plată suma de 340.153 lei reprezentând TVA de plată și accesorii aferente pe perioada ianuarie 2004 - martie 2008, întrucât prestările de servicii silvice efectuate de reclamantă către membrii asociați nu pot fi scutite de TVA, nefiind îndeplinite condițiile legale de scutire

Au fost invocate în drept prevederile art. 304 pct. 9 Cod procedură civilă.

Intimata a solicitat respingerea recursului ca nefondat.

Examinând sentința recurată, raportat la motivele de recurs invocate, precum și sub toate aspectele, potrivit art. 304/1 Cod procedură civilă, instanța reține că recursul este fondat, urmând a fi admis și modificată în totalitate sentința recurată, în sensul respingerii acțiunii reclamantei, pentru următoarele considerente:

Prin Deciziile nr. 77206/06.11.2008 și nr. 104/14.11.2008, emise de Direcția

Generală a Finanțelor Publice Bihor, au fost respinse contestațiile formulate de reclamanta Asociația Pădurea Craiului împotriva Dispoziției nr. 76474/03.10.2008 privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală, a raportului de inspecție fiscală nr. 76.473/03.10.2008 și a Deciziei de impunere nr. 685/03.10.2008.

Prin actele administrativ-fiscale atacate, organele fiscale au stabilit în sarcina reclamantei obligația de plată a sumei de 190.734 lei reprezentând taxă pe valoare adăugată, 143.935 lei reprezentând majorări de întârziere aferente și a sumei de 5.484 lei penalități de întârziere, ca urmare a faptului că, în perioada ianuarie 2004 – martie 2008, Asociația Pădurea Craiului din Groși a prestat servicii silvice către membrii asociației, în baza contractelor de prestări-servicii încheiate cu aceștia, pentru care a emis facturi fiscale fără TVA și a încasat integral contravaloarea acestora, considerând că, pentru activitatea desfășurată, este scutită de TVA.

Ca temei al scutirii de plata TVA, reclamanta invocă prevederile art. 141 alin. 1 lit. k) din legea 571/2003, conform cărora sunt scutite de taxa pe valoarea adăugată *prestările de servicii și/sau livrările de bunuri furnizate membrilor în interesul lor colectiv, în schimbul unei cotizații fixate conform statutului, de organizații fără scop patrimonial care au obiective de natură politică, sindicală, religioasă, patriotică, profesională, filantropică, patronală, profesională sau civică, precum și obiective de reprezentare a intereselor membrilor lor, în condițiile în care această scutire nu provoacă distorsiuni de concurență.*

Din interpretarea acestor dispoziții legale rezultă că, pentru a opera scutirea de taxă pentru operațiunile desfășurate de către reclamantă, acestea trebuiau prestate membrilor asociației în interesul lor colectiv, în schimbul unei cotizații stabilite conform statutului. Într-adevăr, contrar celor susținute de recurenta pârâtă, nu este necesar să existe o echivalență exactă între cotizația plătită și contravaloarea serviciilor prestate, ci important este ca aceste servicii să nu fie remunerate în alt mod decât prin stabilirea prin statutul asociației a cotizației ce se percepe de la fiecare membru.

În speță, însă, aceste condiții nu sunt îndeplinite, fiind în afară de orice dubiu că operațiunile desfășurate de reclamantă, deși sunt prestate în folosul membrilor asociației, nu sunt scutite de TVA. Astfel, în cuprinsul tuturor contractelor de prestări-servicii existente la dosarul cauzei, pe care reclamanta le-a încheiat cu membrii săi, prețul serviciilor prestate a fost determinat sub forma unei sume stabilite pe an/ha, iar neachitarea facturii la termenul stipulat în contract era sancționată prin prevederea unei clauze penale. Or, în aceasta situație, este evident că reclamanta nu s-a raportat și nu a prestat serviciile silvice în considerarea cotizației anuale a membrilor săi, ca dovadă stând și faptul că pe perioada 2004-2008 reclamanta nu a perceput nici o cotizație de la membrii săi, abia la data de 16.06.2008 facturând retroactiv suma de 10 lei/an/membru pentru perioada anterioară.

Prin urmare, instanța apreciază că, pentru a beneficia de scutirea de plata TVA, reclamanta trebuia să acționeze fără scopul de a se îmbogăți și de a obține profit, ci în interesul colectiv al membrilor săi, lucru care nu a fost, însă, realizat, în condițiile în care se percepea un preț de la aceștia pentru serviciile de care beneficiau, precum și penalități de întârziere pentru neplata la termen a facturilor.

Important de menționat este și faptul că, pentru serviciile prestate, reclamanta a emis facturi fiscale fără TVA beneficiarilor de contract, a căror contravaloare s-a încasat integral, lucru care nu trebuia să se întâmple dacă reclamanta ar fi acționat cu bună-credință, în interesul colectiv al membrilor asociației, și nu în scopul obținerii de

profit pentru activitatea desfășurată. De fapt, pentru a putea fi invocate prevederile art. 141 alin. 1 lit. k) din Legea 571/2003, contractele în baza cărora au fost prestate serviciile silvice nu trebuiau să cuprindă prețul serviciilor, căci acestea erau prestate în schimbul cotizației, iar nu al unui preț.

Însă, procedând în altă manieră, reclamanta a dat dovadă de rea-credință, invocând în mod nelegal prevederile legale care reglementau scutirea de la plata TVA-ului, deși nu erau îndeplinite condițiile legale în acest sens.

Având în vedere aceste considerente, în temeiul art. 150 alin. 1 lit. a) din Legea 571/2003, care consacră principiul general al obligativității plății TVA în cazul prestărilor de servicii taxabile, raportat la art. 312 alin. 2 și 3 Cod procedură civilă, va fi admis recursul și modificată în totalitate sentința recurată, în sensul respingerii acțiunilor conexe formulate de reclamantă împotriva actelor administrativ-fiscale arătate.

Se va lua act de faptul că recurenta nu a solicitat cheltuieli de judecată.

***Pentru aceste motive,
În numele legii,
D E C I D E :***

Admite ca fondat recursul declarat de recurenta pârâtă Direcția Generală a Finanțelor Publice Bihor cu sediul în Oradea, str.D.Cantemir nr.2 B, județ Bihor, Cod poștal 410519, în contradictoriu cu intimata reclamantă Asociația Pădurea Craiului cu sediul în com. Aușeu, Groși, nr.196, Județ Bihor, împotriva sentinței nr.531/CA din 25.06.2009 pronunțată de Tribunalul Bihor, pe care o modifică în totalitate în sensul că:

Respinge acțiunile conexe formulate de reclamanta Asociația Pădurea Craiului, în contradictoriu cu pârâta A.N.A.F.- D.G.F.P. Bihor privind Decizia nr.104/14.11.2008 și Decizia 77206/6.11.2008, emise de D.G.F.P. Bihor.

Fără cheltuieli de judecată în recurs.

IREVOCABILĂ.

Pronunțată în ședință publică azi 29 octombrie 2009.

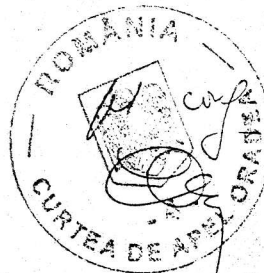
PREȘEDINTE : **JUDECĂTOR :** **JUDECĂTOR :** **GREFIER :**
Marcela Filimon *Simona Marinescu* *Marilena Boța* *Diana Eufemia Tifor*

Red.dec.jud. M.F. în concept: 12 noiembrie 2009

Jud.fond Cochiș D.

Dact.D.E.T.

4 exemplare/ 16 noiembrie 2009

- 2 comunicări efectuate și predate la expediție în data de : 17 noiembrie 2009.

- D.G.F.P. Bihor - Oradea, str.D.Cantemir nr.2 B, județ Bihor

- Asociația Pădurea Craiului - com. Aușeu, Groși, nr.196, Județ Bihor